

MATEU 18,21-35

Pere preguntà a Jesús: “Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà les ofenses que em faci? Set vegades?”

Jesús li respon: “No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que volgué demanar comptes als seus subordinats. Tot just havia començat, quan li’n van portar un que li devia deu mil talents. Com que no tenia amb què pagar, el senyor va manar que, per a poder satisfer el deute, el venguessin com a esclau, amb la seva dona, els seus fills i tots els seus béns. Ell se li va llançar als peus i, prosternat, li deia: “Tingues paciència amb mi i t’ho pagaré tot.” Llavors, compadit d’ell, el senyor deixà lliure aquell subordinat i li va perdonar el deute. Quan aquell home sortia, va trobar un dels seus

companys que tan sols li devia cent denaris. ‘agafà i l’escanyava dient: “Paga’m el que em deus.” El company se li va llançar als peus i li suplicava: “Tingues paciència amb mi i ja t’ho pagaré.” Però ell s’hi va negar i el va fer tancar a la presó fins que pagués el deute. Quan els altres companys van veure el que havia passat, els va saber molt de greu, i anaren a explicar-ho al seu senyor. El senyor va fer cridar aquell home i li digué: “Servidor dolent, quan vas suplicar-me, et vaig perdonar tot aquell deute. ¿No t’havies de compadir del teu company, com jo m’havia compadit de tu?” I, indignat, el va posar en mans dels botxins perquè el torturessin fins que hagués pagat tot el deute. Igualment us tractarà el meu Pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.”

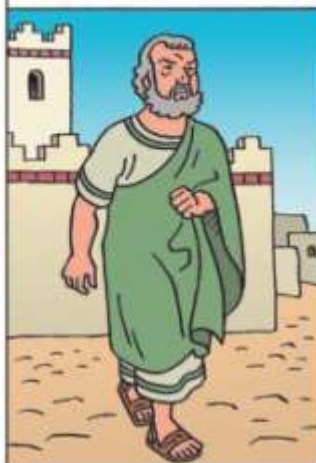
AMB EL REGNE DEL CEL PASSA COM AMB UN REI QUE VOLGUÉ DEMANAR COMPTES ALS SEUS SUBORDINATS. LI'N VAN PORTAR UN QUE LI DEVIA DEU MIL TALENTS.

COM QUE NO TENIA AMB QUÈ PAGAR, EL REI VA MANAR QUE EL VENGUessin COM ESCLAU, AMB LA SEVA DONA, ELS SEUS FILLS I ELS SEUS BENS.

COMPADIT D'ELL, EL SENYOR EL DEIXÀ LLIURE I LI PERDONÀ EL DEUTE.

QUAN SORTIA, VA TROBAR UN DELS SEUS COMPANYS QUE TAN SOLS LI DEVIA CENT DENARIS.

PERE SABIA QUE EN LA TRADICIÓ JUEVA una persona només estava obligada a perdonar tres vegades la mateixa ofensa. Per això va ser generós quan va preguntar a Jesús si n'hi havia prou amb perdonar set vegades. Jesús li va donar dues respostes. La primera la coneixeu prou bé: “has de perdonar setanta vegades set”, que vol dir perdonar sempre. I la segona resposta és aquesta paràbola, on Jesús explica a tots els que volem viure en el Regne de Déu perquè ens hem de perdonar els uns als altres.

Potser us farà gràcia saber a quants diners equivaldrien els 10.000 talents que el rei va perdonar al seu subordinat. Valien més de 150.000 anys del sou d'un treballador! Amb aquella exageració, Jesús volia fer entendre que el subordinat mai podria tornar el deute al rei. I també donava la mesura de l'enormitat del perdó del rei. Tot i que aquell servent no s'ho mereixia, el rei es va compadir i no el va castigar i, a més, li va concedir la gràcia de perdonar-li un deute descomunal.

El que ens resulta més xocant d'aquesta paràbola és el contrast en com el subordinat va tractar al company que li devia un petit deute just després d'haver rebut la compassió del seu rei. Tots hauríem esperat que s'hagués compadit del seu company, tal com el rei s'havia compadit d'ell. Per això, la lliçó de la paràbola és que nosaltres tenim el deute de perdonar els altres perquè Déu ens ha perdonat a nosaltres primer.

La paràbola té encara una altra lliçó. Jesús ens adverteix seriosament que haurem de respondre davant de Déu si no perdonem de tot cor als germans que ens ofenen. Déu es compadeix de nosaltres, però les nostres accions compten i les nostres faltes de compassió seran també jutjades. És el mateix que ens recorda, en positiu, la benaurança: “Feliços els compassius, perquè seran compadits.”

Tots tenim un deute amb Déu, un deute tan gran que és impossible de pagar: són les nostres faltes. Però Déu ens perdona, com el rei de la paràbola, encara que no ens ho mereixem. Es compadeix de nosaltres i ens ofereix el regal preciós de la seva gràcia. Déu espera de nosaltres que actuem com ell i que perdonem els altres. Per això Jesús ens fa repetir, cada cop que preguem amb el Parenostre: “perdoneu els nostres deutes així com nosaltres perdonem els nostres deutors.”

